

Lovas István:

Polgárháborúra készülnek

2014.11.22. – Magyar Hírlap

Az egész nyugati világ alig várja, hogy Magyarországon véres polgárháború robbanjon ki.

Éveken át elemzettette a rasszista – magyargyűlölő – hangokkal teli Klubrádió a szakmájuk alapszabályait a cél érdekében leköpő akadémikusokkal, szakértőkkel és a korábbi kormányok idején busásan jutalmazott véleményformálóival, hogy miért birka nép a magyar és miért nem mer kimenni az utcára. Emlegették a bénító félelmet is. Így magyarázták, hogy a magyarok – „ezek” – miért nem tódulnak az utcára kétharmaddal megválasztott kormányuk ellen. Ugyanazon csodálkozókra van szó, akiknek terrorkormányzása idején az „utcai politizálás” antidemokratikus cselekedet volt, amelyet kegyetlenül megtoroltak az amerikai és hasonlószerű követségek elnéző mosolya mellett.

Ezeket az álértelmezéseket az elmúlt hetek szinte folyamatos tüntetései elsöpörték, de ez csupán arra készíti a véleménygató rádiót, hogy felfüggeszse a gyáva génekről és egybekről – korábban ezerszer hallott, vizsályt keltő – a propagandafejtetések. A „magyar” hirtelen lázadó és bátor lett. Olyannyira, hogy nemcsak az arcát meri megmutatni kisvárosokban is, de egymásra jellegükben igencsak hasonlító vezetői olyan ordenáré szavakkal szónokolnak, ami az általuk imádott nyugati országokban elképzelhetetlen. Szóval akkor már nem kell félni? Akkor már nincs „diktatúra”? És eddig hazudtak azok, akik ennek ellenkezőjét állították? Sebaj!

Ők és őket visszhangozva, illetőleg velük összejátszva az egész nyugati világ alig várja, hogy Magyarországon véres polgárháború robbanjon ki. „Orbán takarodj!”, harsogja címében a „visszafogott, mérsékelt, konzervatív” vezető svájci polgári napilap, a Neue Zürcher Zeitung, a cikkhez tartozó fotóján a Parlament előtti embertömeget mutatva. Egy brit üzleti (!) hírportál pedig felteszi a kérdést, hogy Budapest a következő Majdan-e.

A polgárháborút szítók és előkészítők egyik orgánuma, a Galamus.hu oldalon ezzel a címmel jelent meg cikk: „Miért

avatkozik be Oroszország Magyarország belügyeibe?” – nem Amerika – Oroszország. A publicisztika így zárul: „Kovács Zoltán főszerkesztő nemrég azt írta az ES-ben, hogy Orbán Viktor lesz az első magyar kormányfő, aki valószínűleg nem lesz képes demokratikus körülmények között távozni a politikai életből. Amen.” Fegyverbe!

A Vasárnapi Hírek október 26-i számában megjelent egy interjú egy volt alkotmánybíróval. A lényegét a lap így foglalja össze: „Vörös Imre jogászprofesszor kalapot emel az államcsíny előtt.” Balliberális értelmiségiek ágyaznak meg teoretikusan a vérontásnak, amire alig várnak. Hiszen most szerintük olyan körülmények vannak, amelyek – mint Charles Gati, Clinton volt amerikai elnök tanácsadója – demokrácián kívüli eszközök bevetését teszik szükségessé a rendszer megdöntésére.

Mely körülmények természetesen nem voltak jelen 2010 tavasza előtt. Amikor a Gyurcsány miniszterelnök hazugságbeszédére adott népi felháborodás megfogalmazását a köztvéiben felolvasni nem hajlandó vezetés az ott tüntető tömeget annyira feldühítette, hogy a tüntetés a tévé épülete előtti ostrommá alakult. Amiről magának a köztvének tilos volt egyetlen képet is sugározni. Mert akkor uralkodott nálunk hibátlan demokrácia és sajtószabadság. Amikor tilalomtáblákat helyeztek el, hogy mezőgazdasági gépekkel ne lehessen tüntetni. Amikor törvényt hoztak, hogy ne lehessen parádicsommal vagy tojással dobálni a népet intézkedéseikkel és provokatív beszédeikkel a végtelenségig felháborító, gyáva vezetőket.

Ezek voltak az idők, amikor Pongráz Gergelyt, a magyar nép példás hősiességét mintázó – ő, gének, ő, történelem! – 1956-os szabadságharc egyik hőst a Kuncze-féle belügyminisztérium rendőrei véres csuklóval hurcolták el a Hősök teréről, mert tüntetni mert. Amikor csupán a tizenkétezres lakosú Bicskén a 2002-es választások idején egy MDF-es képviselőt és egy Fidesz-párti polgárt félig agyonverték.

Amikor – 2006. június elseje – a Magyar Nemzet fotósát és a segítségére siető blikkes kollégáját a rendőrök összeverték. Amikor egy lengyel tévéstábot fenyegetett meg a rendőrség, mert 2006. október 23-án a rendőrök által megvert Vértesaljai

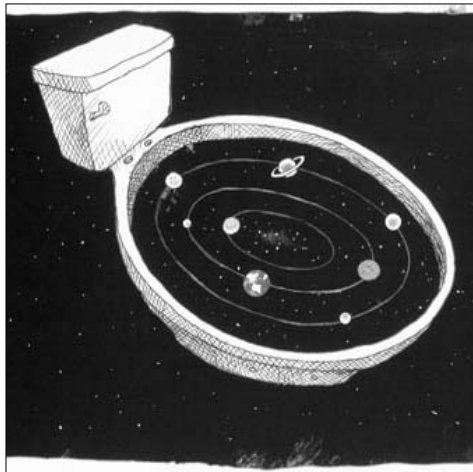
László atyával akartak temploma előtt interjút készíteni. Amikor Gyurcsány azonosító nélküli rendőrei a földön fekvő emberek fejét rugdosták bakancsokkal és vertek félholtra nőket is illegális VIP-erájukkal. Miközben az Amerikai Egyesült Államok és vazallusi nagykövetségein a diplomaták a kezüket dörzsölték. Annak is, hogy a szabadságharc emléknapiján még egy fideszes országgyűlési képviselőt is embertelenül összeverték.

Ezek voltak ám a szép, demokratikus idők. Azok, amikor a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkárságának közleményt kellett kiadnia, hogy bizonyos normatív támogatásokból kizárják az egyházi intézményeket, ami diákonként 43-67 ezer forint kiesést jelent. Hogy az egyházi intézmények alkalmazottait nem kívánják a közalkalmazotti bértábla szerint fizetni. Hogy az egyházi iskolák kötelező működési feltételei lényegesen szigorúbbak lesznek, mint az önkormányzati iskoláké.

Ami szintén nem zavarta sem a nyugati sajtót, sem „szövetségesi” kormányainkat és budapesti lerakataikat, amelyek lázasan készülődtek arra, hogy védőszárnyuk alá vegyék a leszbikusok, transzvesztiták stb. évente megtartandó szivárványmenetét.

A nyugati sajtó és a mai, jobboldali kétharmados többség tagadói gyakran hivatkoznak az EBESZ azon megállapítására, hogy a választások előtt „a Fidesz térfele felé lejtett a pálya”. Ami hazugság, és önmagában baromság, mert azt jelenti, hogy a Fidesz játszott hegynek fel. S ellentétben 1998-cal, amikor szinte ellenzéki sajtó nem volt, az interneten és azon kívül az ellenzéki médiában is minden érdeklődőnek rendelkezésre állt az információ. A politika színpadáról eloldalgott Bajnai Gordon akkor azt hajtogatta, hogy nem az országgyűlési választások, de a „szabad” európai parlamenti választások mutatják meg a népi igazi akaratát. Megmutatták. Ugyanazzal az eredménnyel, mint az idejé másik két választás. Haraszi Miklós EBESZ-e...

A polgárháborúra uszítók azonban egyet ne feledjenek. A magyar nép a békére vevő. De ha kell, a békére támadók ellen felveszi a botot, a Molotov-koktélt. Még a kétharmadnál is nagyobb arányban. Vigyázatok!

Bayer Zsolt

Tanulható stratégia

2014.11.21. – Magyar Hírlap

Az Egyesült Államok tizenöt-húsz éve egyszerre több latin-amerikai ország ellen alkalmazza a maga puha és/vagy kemény agresszióját.

De emlékezhetünk a negyvenegy évvel ezelőtti chilei puccsra is, amikor a törvényesen és demokratikusan megválasztott vezetést Pinochet tábornok eltávolította a hatalomból. Pinochet mögött pedig ott állt a teljes amerikai titkosszolgálat, a katonai tanácsadók, fegyverek, no és persze a pénz. Mert nem számított a demokratikus választás, és legfőképp nem számítottak az emberi jogok. Az számított, nehogy az USA elveszítse fennhatóságát a chilei rézbányák fellett. És megkínóztak sok-sok ezer embert, sok-sok ezer ember pedig eltűnt örökre. Történt mindez 1973-ban, amikor mi itt a Fal mögött úgy tekintettünk az Egyesült Államokra, mint a demokrácia, a szabadság, az emberi jogok felkent bajnokára.

Nos, az Egyesült Államok változatlanul folytatja agresszióját Latin-Amerikában. Latin-Amerika pedig lassan megtanulta, miképpen is kell ez ellen védekezni. Az alábbiakban egy, a térségben éveken át dolgozó szakértő írásából közlök részleteket, saját okulásunkra.

Az érintett dél-amerikai országokat szintén sokkolta eleinte az Államok pszichológiai hadviselése. Majd rájöttek, hogy az első és legfontosabb lépés az „amerikai álm” lerombolása. A hollywoodi álmgyár és a televíziós sorozatok által az egész világon terjesztett Amerika-kép az, amely egy-

szersmind megfellebbezhetetlenné teszi az amerikai erkölcsi ítéleteit. Az érintett dél-amerikai országok vették a fáradtságot, és bemutatták saját népüknek az amerikai szegénységet, nyomort, kilátástalanságot, így ásták alá az amerikai „soft power”-ét.

Latin-Amerikában az USA által pénzelt „civiliszervezetek” workshopokat és szemináriumokat szerveznek, hogy bemuhasztassák, miképpen is kell összehozni egy „soft coup d’état”-ot, vagyis egy „puha államcsínyt”. E tevékenység egyik zászlóshajója a washingtoni székhelyű WOLA, amelynek angol nyelvű honlapjáról oktatási anyagokat lehet letölteni arról, hogyan kell megbuktatni kormányokat és államokat olyan „puha” módszerekkel, mint például a mostani, magyarországhoz hasonló utcai megmozdulások szervezése. Az érintett dél-amerikai országok állami portáljai részletesen foglalkoznak ezekkel a dolgokkal, és az USA által bevett negyedik és ötödik generációs hadviseléssel.

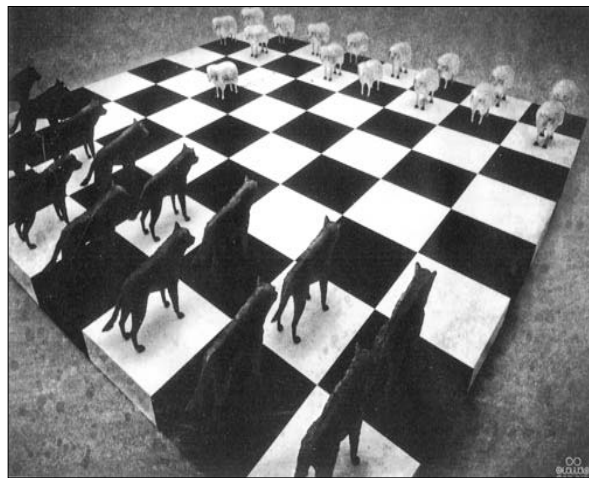
Az USA által alkalmazott stratégia fontos eleme, hogy az eleinte békés utcai tüntetések egyre agresszívabbá válnak, megjelenik a tettegesség. Ezt láthattuk Ukrajnában is, és nekünk is fel kell készülnünk erre az úgynevezett „kemény szakaszra”. Ilyenkor jelennek meg a Molotov-koktélok, házi- és fabrikált gránátok, valamint az utcai barikádok, amelyek előbb a fővárost, majd az egész országot megbénítják. A CIA célcsoportja ilyenkor a diákság, vagy Magyarországon például a devizahitelesek radikális keménymagja. Majd a „kemény szakasz” vége felé tűnnek fel a külföldről importált, az ország

nyelvét lehetőség szerint anyanyelvi szinten beszélő paramilitáris vezetők, akik többek között a helyi bűnözőket kezdik el beszervezni. Magyarországon ebből a szempontból különösen érdemes odafigyelni az IN-KAL Security típusú, fegyverviselési engedéllyel rendelkező őrző-védő szervezetekre.

Az erőszakos, és immáron fegyveres utcai harcokat a CNN és a nyugati sajtó természetesen mint „szabadságharcot” találja majd saját közvéleményének. A legnagyobb nyugati portálokon amúgy (pl. Yahoo) már most megjelentek azok a belinkelt oldalak, amelyek angol nyelven hirdetik, hogy „Magyarország a NATO-t veszélyezteti”, és hogy „Magyarország a következő Ukrajna”. Ez nem más, mint a világ közvéleményének megdolgozása az elkövetkezendő magyarországi események előtt.

A dél-amerikai államok létrehoztak egy TeleSUR nevű globális adót, amely egymilliárd embernek sugároz angol és spanyol nyelven, sikerrel megtörve például a CNN tájékoztatási monopóliumát. Az érintett dél-amerikai országok (Argentína, Ecuador, Brazília, Venezuela) általában közösen lépnek fel, közös nyilatkozatokat tesznek például a Goodfriend-féle ügyekben.

Egyre inkább úgy tűnik, az USA eltökélte, ha kell, akár polgárháború árán is eltávolítja a magyar miniszterelnököt a hatalomból. Nekünk, józan polgároknak erre a forgatókönyvre is fel kell készülnünk. Józanságra, higgadtságra, megfontoltságra van most a legnagyobb szükség. És arra, hogy azért tartuk szárazon a puskaport. És nagyon figyeljünk a CCCP-pólós kreteinek cselekedeteire...

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán. A szerkesztőség postacíme: Európai Idő, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1.. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE. Főkönyvvitel: Illýs Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó.

Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.